

Урош Петровић

Бајке

Првих седам

Илустровао Александар Золотић

— Laguna —

Copyright © 2022 Урош Петровић
Copyright © 2022 овог издања, ЛАГУНА

Бајке

Првих седам

Садржај

Белина	9
Ава и киша	27
Господар свитаца	45
Веверичина чудна навика	63
Лирин глас	81
Мали жонглер	99
Девојчица са трубом	117

Белина

Северном леденом океану родило се младунче белог кита, а мати га је назвала звиждуком који је звучао отприлике као Фју. Добро је пазила на њега, знајући да би га свако одвајање изложило великим опасностима плавог бескраја. Тако су њих двоје весело ронили од мрачних дубина до увала са пловећим сантама леда, излазећи на површину само да удахну рески ваздух севера.

Баш у једном од уских дугачких залива догоди им се нешто страшно – опколи их јато орки, китова убица. Вода се ускомеша. Грабљивци су кидисали са свих страна. Тада Фјуова мати нагло зарони испод свог младунчета и меким челом га снажно одбаци нагоре. Изненађени малиша излете из воде и паде на обалу прекривену дубоким снегом.

Усталасана вода се убрзо умири. Насталу тишину нарушавали су само немушто оглашавање малог кита и удаљени зов гладних белих медведа. Фју је био уплашен. Покушавао је да дозове мајку, не слутећи да би његови звиждуци могли да привуку и некога коме позив није упућен.

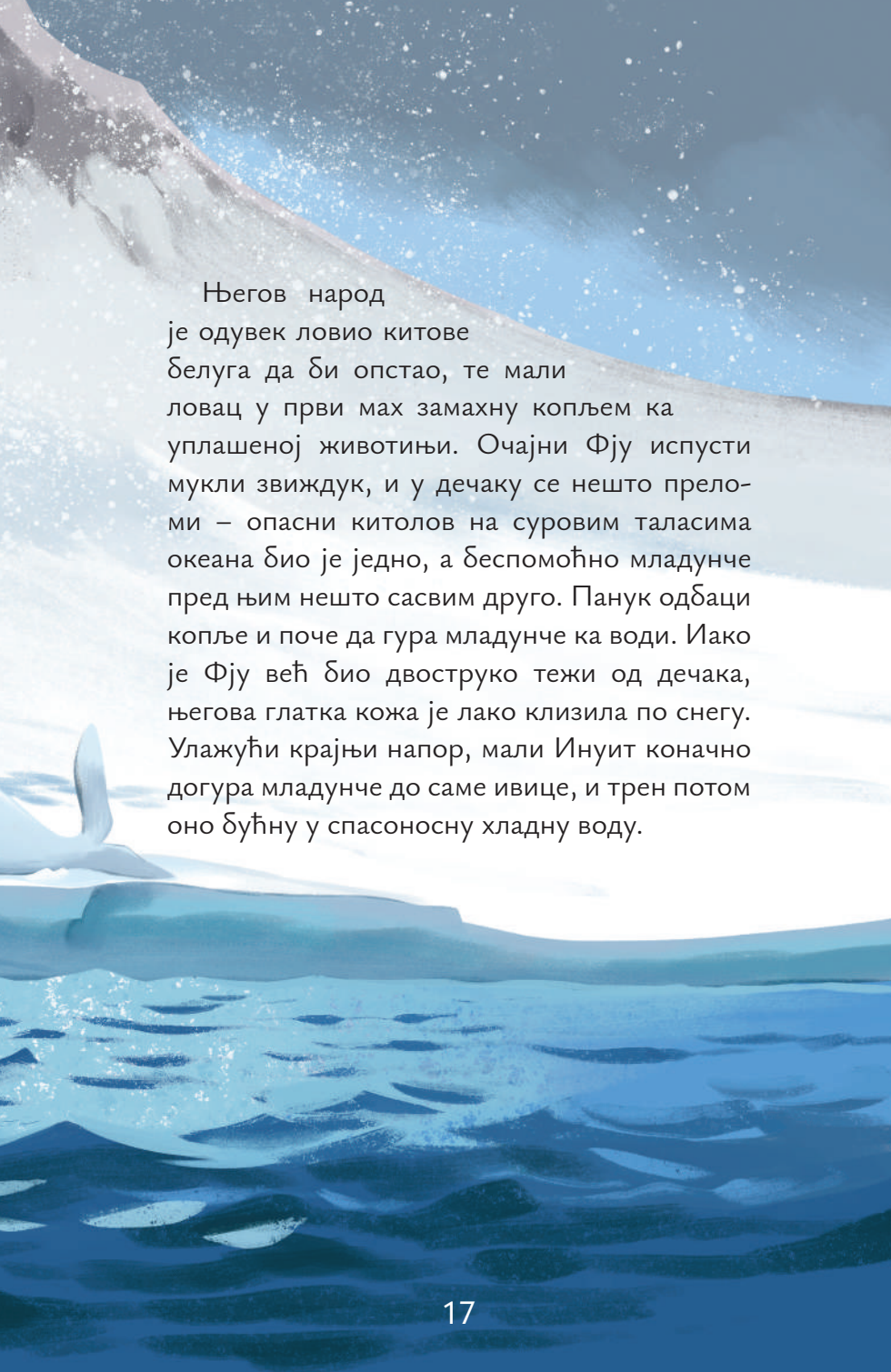
И заиста, једно биће огрнуто густим крзном опрезно се шуњало ка насуканом малиши. Био је то Панук, дечак чије име на језику народа Инуита значи „острво“. Носио је оштро копље са рецкастим врхом и торбу од медвеђег крзна.

Откуд ти ту?“, рече изненађено
када виде малог кита усред снега.

Његов народ
је одувек ловио китове
белуга да би опстао, те мали
ловац у први мах замахну копљем ка
уплашеној животињи. Очајни Фју испусти
мукли звиждук, и у дечаку се нешто прело-
ми – опасни китолов на суровим таласима
океана био је једно, а беспомоћно младунче
пред њим нешто сасвим друго. Панук одбаци
копље и поче да гура младунче ка води. Иако
је Фју већ био двоструко тежи од дечака,
његова глатка кожа је лако клизила по снегу.
Улажући крајњи напор, мали Инуит коначно
догура младунче до саме ивице, и трен потом
оно бућну у спасоносну хладну воду.

Дечак Панук никада никоме није причао о свом сусрету са Фјуом. Знао је да би га одрасли прекорили што је остао без лаког улова у њиховим суровим животним условима. Ипак, нимало се није кајао због свог чина. Осећао је да би га савест морила да је поступио другачије.

Много година касније догоди се нешто што је ушло у митове и легенде Севера, што се и данас препричава крај топлих огњишта унутар иглуа, инуитских кућа од леда. Наиме, једном је моћни ловац Панук, сломивши копље, разбеснео огромног белог медведа.